

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת נח
ג מרחשון
שנת תשפ"ב לפ"ק
שנה 3, גליון 4
(56)

ארויסגעזעטן דורך אונזות היכל הקודש הרמב"ם

גיוואלט. ווארין זי איז אויף אים זייער ברוגז אויף איר מאן אז זיין איבער אים איז דאס אלץ גיווען.

ער האט צוגעברענגט אלע צרות

זי איז געווען זייער ברוגז אויף איר מאן אז זיין גא'וה' און שלעכטע מדה פון נישט האבן 'הפרת הטוב' האט צוגעברענגט די אלע צרות, פאר לאנגע יארן האט איר טאכטער נישט געקענט חתונה האבן מיט דעם בחור. דערפאר האט זי נישט מסכים געווען מען זאל צוריק קערן איר מאן.

נאר זי האט נימוזט צוליב טאן דאס איר טאכטער. האט מען גיוואלט אים אומקערין (דהיינו דעם קיסר) האט מען גיוזכט דעם קיסר. און ער איז גאר ניט דא. האט איר די טאכטער אויס גיזאגט אז דער קיסר איז אויף דא מיט זיי. איז גיווען די חתונה. און די שמחה איז אין גאנצין. און די מליכה און דאס קיסרית האבין זיי אפגינימען. דהיינו דעם בערעערס זון מיט דער יפת תואר וואס זיי האבין חתונה גיהאט. און זיי האבין מולך פניפה גיווען. דהיינו זיי האבן גיקוינט איבער גאר דער וועלט. אמן ואמן.

דערנאך האט אויף דער אלטער קיסר קיין גדולה ניט גיהאט ווארין סע איז אלץ איבער אים גיווען: דער בערעער האט גיהאט גרויס גדולה ער איז דעם קיסר'ס פאטער וואס ער איז דער עיקר: דעם מאטראס האט מען אן גיפאטשט אן גיפאטשט און מען האט אים ארויס גישטופט.

ביי לוט שטייט הרהר המלט דאס איז א בערער. און פון אים קומט ארויס משיח: יודין האבין אין מצרים גיהאט סימנים ווער דער גואל וועט זיין וכו'.

קיינער קען דאס נישט ארויסזאגן פון מויל

וואס איז געווען דער סימן אין מצרים ווער דער אמת'ער גואל איז? שטייט אין מדרש (שמות רבה, ה, יג) די אידישע קינדער האבן געהאט מקובל פון יעקב אבינו ווער עס וועט זיי זאגן: "פקד פקדתי אתכם", געדענקן האב איך ענק געדענקט, אויסצולייזן פון מצרים - דער איז דער ריכטיגער גואל, דערפאר ווען משה רבינו איז געקומען און געזאגט (שמות ג, טז): "פקד פקדתי אתכם", האבן די אידן עס גלייך אנגענומען.

שטעלט זיך א מורא'דיגע קשיא, אויב אין גאנץ מצרים האט יעדער איינער געוואוסט פון דעם סימן, גאנץ כלל ישראל האט געוואוסט פון דעם סימן, פאר וואס האט זיך קיינער זיך נישט אויפגעשטעלט און דאס געזאגט, יעדער וואלט געקענט זאגן: "מוחי ורבותי, דער אייבערשטער האט ענק ליב, דער אייבערשטער גייט ענק אויסלייזן!" האב איך געהערט פון א ברסלב'ער חסיד א אמת'ע פשט, דער סימן איז טאקע נישט קיין סוד, ווער עס וויל קען קומען דאס זאגן, אבער קיינער קען דאס נישט ארויסזאגן פון מויל, מען האט מורא דאס ארויסצוזאגן פון מויל, איינער וואס זאגט עס - מוז זיין ער איז דער גואל צדק.

שבת קודש פ'שת האינו, שנת תשפ"ב לפ'ט קטן, איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין וויליאמסבורג יע"א. אינדערפרי נאך'ן דאווענען ביים 'קידושא קבא' האט דער ראש ישיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה י, מבער'גיר ועני.

דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן אין קורצן פון פריער: צום ערשט איז דער 'בער'גיר'ס זון' פארטריבן געווארן צום מדבר, ער האט באהאלטן דעם כתב אין איינע פון די ביימער, דערנאך איז געקומען א שטורעם ווינט און אויסגעריסן אלע ביימער, האט ער מער נישט געפונען דעם כתב. דערנאך איז אנגעקומען אהין דער 'קיסר', צוליב דעם וואס ער האט זיך אנגעהויבן פירן זייער מאדנע, ער האט פארשיקט אלע זיינע גענעראלן, ביז מען האט באשלאסן אים צו פארטרייבן פון שטאט. דערנאך איז אויך אנגעקומען אהין די 'טאכטער פונעם קיסר', זייענדיג פארשטעלט ווי א מאן, ווייל דער רוצח האט איר געוואלט פארקויפן איז זי אנטלאפן פון אים.

אלע דריי זענען געווען דארט אינאיינעם. דער 'בער'גיר'ס זון' האט זיך שוין אנטפלעקט ווער ער איז, אבער די 'טאכטער פונעם קיסר' איז גאך געווען פארשטעלט, זענען זיי יעדן טאג געגאנגען זוכן דעם כתב ביז זי האט עס געטראפן, זי האט עס געגעבן פאר'ן בער'גיר'ס זון, אבער ער האט עס איר צוריק געגעבן מיינענדיג אז זי איז א מאן, האט זי זיי געזאגט: "קומט מיט מיר, איך וועל דאך חתונה האבן מיט'ן קיסר'ס טאכטער, וועל איך ענק אויך גוטס טון".

דערצייילט דער הייליגער רבי ווייטער:

זענען זיי גינגען די אלע דריי אין איינעם. און זיי האבין זיך גידונגען א שיר און זיי זענען גיקומען צו דער מדינה. וואו די קיסר'טי זיצט. און זיי זענען גיקומען צו דער שטאט וואו זי זיצט דארטין. און זי האבן אנדער גישטעלט די שיר האט זיך די בת קיסר מיט גיווען. אז זי וועט תיכף אים זאגן דער מוטער. אז זי איז גיקומען. קאן זי אויסגיין. איז זי גינגען און האט גישיקט צו דער מוטער. באשר סע גיפנט זיך א מענטש. וואס ער האט איין ידיעה פון איר טאכטער.

צוביסלעך

דאס איז די וועג ווי אזוי מען דארף מודיע זיין פאר א מענטש א בשורה, צוביסלעך, כדי דער מענטש זאל נישט אויסגיין פאר שמחה.

דערנאך איז זי אליין גינגען צו דער קיסר'טי און האט איר דערצייילט. וואס סע האט זיך איבער געקאן מיט איר טאכטער. און האט איר דערצייילט די גאנצע מעשה. און צום סוף האט זי איר גיזאגט (מיט דעם לשון). און זי (דהיינו די טאכטער) איז אויף דא. דערנאך האט זי איר גיזאגט דעם אמת. איך בין דאס אליין. און זי האט איר מודיע גיווען. אז איר הן דהיינו דעם בערעערס זון איז אויף דא. נאר זי האט גיזאגט צו דער מוטער. אז זי וויל אנדערש ניט. נאר אז מען זאל אומקערין קריק איר פאטער דעם קיסר אויף זיין ארט. און די מוטער האט דאס גאר ניט

בחורים, דער אייבערשטער האט ענק ליב!

אלע מגידי שיעור וואלטן געקענט זאגן: "בחורים, דער אייבערשטער האט ענק ליב!" אבער עס גייט נישט ארויס פון מויל, יעצט דארף מען זיין ערנסט... וואס האסטו מורא ארויסצוזאגן פון מויל: "פקד פקדתי אתכם, דער אייבערשטער גייט ענק העלפן!" אזוי איז עס, עס גייט נישט ארויס קיין חיזוק פון מויל, קודם דארף מען זיין פארגנומען מאכן ערנסט די מצב, זען צי אלעס קלאפט שוין, און דער גואל צדק, משה רבינו קומט און איז מחזק די אידן.

און אויף דעם גואל וואס ער וועט קומען איז בוודאי אויף דא סימנים.

וואס משיח וועט זאגן - דאס זאגט שוין דער רבי

וואס זענען די סימנים פון משיח? דער רבי האט עס שוין אויסגעזאגט; דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן רסו): "צווישן מיר און משיח איז נישט דא קיין חילוק, נאר איין חילוק איז דא, ביי משיח וועט מער נישט זיין קיין בחירה און יעצט איז נאך דא די בחירה"; וואס דער רבי זאגט - דאס וועט משיח זאגן, וואס משיח וועט זאגן - דאס זאגט שוין דער רבי.

דער אייבערשטער איז נישט ברוגז אויף דיר

וואס וועט זיין משיח'ס דיבורים וואס דער רבי לערנט שוין מיט אונז? משיח וועט זאגן: "דער אייבערשטער האט דיר ליב!" "רעד צום אייבערשטן!" "דער אייבערשטער איז נישט ברוגז אויף דיר".

ווי אזוי איז מען נישט יוצא די מצוה פון וידוי?...

איינער האט מיר געברענגט א צעטל וואס ענטהאלט טייטש אויף די 'על חטא' וואס מען זאגט אום יום הקדוש, דעם צעטל טיילט מען אויס אין סקול, שטייט דארט אנהייב צעטל: "אויב מען האט נישט אינגעזען די טייטש פון די וידוי האט מען נישט יוצא געווען!" די לערערניגס האבן נישט וואס צו זאגן פאר די תלמידות נאר דאס, ווי אזוי איז מען נישט יוצא די מצוה פון וידוי? און דאס לערנט מען אין די סקול'ס...

אשמנו - איך האב געזינדיגט...

פארן וואס דארף מען וויסן די טייטש פון די על חטא'ס? איך קען נאכאלץ נישט די פונקטליכע אפטייטש און פארשטאנד פון יעדע וידוי, וואס טייטשט: אשמנו. בגדנו. גולנו. דברנו דפי. העוינו? איך טייטש אזוי: אשמנו - איך האב געזינדיגט. בגדנו - איך האב געזינדיגט. גולנו - איך האב געזינדיגט. דברנו דפי - איך האב געזינדיגט. העוינו - איך האב געזינדיגט. א.א.וו.

וואס טייטשט די ווארט: 'ותמגר'?

מוהרא"ש פלעגט זאגן ביי די שיעורים, וואס טייטשט דאס ווארט (שמנה עשרה, בפרכת ולפלישינים): "ותמגר"? נאר מען קוקט נעבן וועמען שטייט ער, וואס שטייט פארדעם: "תעקר ותשבר", וואס שטייט נאכדעם: "ותכלם ותשפילם ותכניעם", ווייסט מען שוין "ותמגר" - איז אויך עפעס פון די משפחה פון ווערן אויס, עס זאל גארנישט איבער בלייבן פון די רשעים, די זעלבע זאך איז מיט: אשמנו, בגדנו וכו' - אלעס מיינט איין זאך: "הייליגער באשעפער איך האב געזינדיגט, זיי מיר מוחל, איך וויל זיין א איד, איך וויל זיין אן ערליכער איד!"

דער אייבערשטער פירט די וועלט

די זעלבע זאך איז מיט אלע "ובכנסים" וואס מען זאגט זימיס נוראים ביי שמנה עשרה, אלעס האט די זעלבע טייטש: "דער אייבערשטער פירט די וועלט, דער אייבערשטער זאל שוין נתגלה ווערן".

זאג אים איין טייטש

די מגידי שיעור זעען איין זייער וויכטיג צו לערנען מיט די בחורים: "די ווארט טייטשט אזוי", "די ווארט טייטשט אזוי", און "אויב מען האט נישט אינזין געהאט האט מען נישט יוצא געווען" ... זאג אים איין טייטש

אויף אלעס: "איך וויל זיין א איד, איך וויל זיין אן ערליכער איד". דאס האט דער רבי געזאגט: "צווישן מיר און משיח איז נישט דא קיין חילוק".

דעם רבי'נס ספרים דאס זענען די סימנים

דעם רבי'נס ספרים דאס זענען די סימנים פונעם גואל צדק, אז איינער וועט קומען זאגן פאר מענטשן: "דער אייבערשטער האט דיר ליב", "דער אייבערשטער האט דיר ליב" - דער איז משיח.

יעצט דארף מען אויך זיין פרייליך

איך האב געזען פונעם פונעם פון איינע פון די צדיקים, ער האט געזען ווי איינער וויינט יום כפור א גאנצן טאג מיט א גרויסע מרה שחורה, האט ער אים געזאגט: "ביינאכט ווען דו וועסט אויספאסטן אויף א שטיקל קוכן דעמאלט קענסטו וויינען וויפיל דו ווילסט, יעצט דארף מען אויך זיין פרייליך, מיר זענען פרייליך אז מיר זענען אידן, מיר גלייבן אינעם אייבערשטן, און דער אייבערשטער האט אונז ליב, ער איז אונז מוחל די עבירות"; אזעלכע דיבורים דארף מען רעדן צו מענטשן.

משיח וועט זאגן איטליכן יודין וואס מיט אים האט זיך איבער גיטאן איטליכן טאג:

האסט זיך דערהאלטן

משיח וועט דערציילן פאר יעדן איינעם וואס האט זיך געטון מיט אים יעדן טאג, משיח וועט זאגן: "דו האסט געהאט א שווערע טאג און האסט זיך דערהאלטן", "דו האסט געהאט א שווערע שטוב און האסט זיך דערהאלטן", "דו האסט געהאט א שווערע נסיון, האסט זיך געקענט אויפברענגן, האסט געשפירט ווי 'עד כאן' - אלעס האט א שיעור, איך האב איר שוין אזוי סאך געהאלפן און נאכאלץ רעדט זי אזוי צו מיר, פון דעסט וועגן גיי איך זיך נאכאמאל איינהאלטן, איך גיי איר נישט צוריק ענטפערן, איך גיי איר נאכאמאל העלפן, איך גיי נאכאמאל מאכן א שיינע סעודה"; אז מען ווייסט דאס פון פאראויס, אז משיח וועט אלעס דערציילן, איז גרינגער די נסיון.

עס גייט זיין א לאנגע פארזעצונג

דער הייליגער מדרש (ויקרא רבה, לד, ח) זאגט, ווען ראובן וואלט געוואוסט עס וועט שטיין אין די תורה ער האט געוואלט ראטעווען יוסף, וואלט ער אים אויפגעהויבן אויפ'ן אקסל און אהיימגעטראגן צום טאטען. ראובן האט געטראכט 'איך וועל הייסן אריינברענגן דעם יוסף אין גרוב און ביינאכט וועל איך צוריק קומען אים ראטעווען', אבער ווען ער וואלט געוואוסט די תורה גייט דאס שרייבן, עס גייט ווערן דערפון א פסוק וואס אלע אידן וועלן ליינען, וואלט ער זיך געשטארקט און אויפגעהויבן יוסף אויף זיין אקסל און געלאפן מיט שמחה אים צוריקברענגען צום טאטען. פלעגט מוהרא"ש זכרוננו לברכה זאגן אלע יארן ביים שיעור, פרשת וישב, דאנערשטאג נאכט, עס שטייט אין פסוק (בראשית ה, א): "זה ספר תולדות אדם", ווען משיח וועט קומען וועט זיין א ספר פון יעדן מענטש באזונדער, וואס ער איז דורך במשך זיין לעבן, עס גייט זיין א לאנגע פארזעצונג, אין אנהייב וועט שטיין פון זיינע יונגע יארן, דערנאך ויהי אחר וגו' - ער האט שוין חתונה געהאט... אזוי וועט שטיין אלעס וואס האט זיך געטון מיט אים יעדן טאג.

מיין נסיון גייט שטיין אין א ספר

ווען דער מענטש זאל וויסן 'מיין נסיון גייט שטיין אין א ספר', 'די נסיון וואס איך האב דעם פרייטאג צונאכטס, עס איז אזא שווערע נסיון, איך שפיר ווי איך 'פלאץ' - דאס גייט אריינגיין אינעם ספר', וועט ער זיין זייער פרייליך זיך צו שטארקן אויף זיין נסיון, וואסענדג משיח וועט אלעס שפעטער דערציילן.

פרוביר אים צו גיין אויף די גערוון...

עס אז געווען א מענטש וואס איז געקומען צו הרב הקדוש מקאצק

מענטש וועט זיך דערהאלטן.

ווי אזוי האסטו עס געמאכט?!

משיח וועט דערציילן: "דעם פרייטאג צונאכטס האסטו געשפירט ווי דו ווערסט גערעגט, למעשה האסטו זיך נישט אויפגערעגט נאר געבליבן מיט א שמיכל", "דעם שבת האבן דיר דייןע קינדער אויפגעוועקט"; "דעם טאג האט דיר איינער צוגענומען דיין זאך"; "דעם שבת האט מען דיר נישט אריינגעלאזט אהיים", א אינגערמאן דערציילט מיר, ער איז אראפגעגאנגען צו א 'שלום זכר' ווען ער קומט אהיים זעט ער זיין ווייב האט צוגעשפארט די טיר, "דו האסט געזאגט דו גייסט נאר פאר צוויי מינוט, למעשה האט עס גענומען צוויי שעה! ווילאנג דאך איך ווארטן?" משיח וועט דערציילן ווי ער האט זיך נישט פארלוירן, ער האט נאכאמאל געקלאפט אויפ'ן טיר, ביז זי האט געעפענט די טיר און איר איבערגעבעטן, משיח וועט דאס אלעס דערציילן, און משיח וועט פרגען: "ווי אזוי האסטו עס געמאכט, ווי אזוי האסטו געהאט די שטארקייט זיך נישט אויפצורעגן?!"

תמר האט אויך פארלוירן די סימנים. אזוי ווי אין מדרש שטייט. און אז מען האט זי גיוואלט פארברענען איז גיקומען דער ס"מ און האט פון איר דערווייטערט די סימנים. און דער מלאך גבריאל איז גיקומען און האט זיי צו איר אפ גיבראכט. אזוי ווי אין מדרש שטייט און פון איר קומט ארויס משיח. במהרה בימינו אמן.

דאס האט אלץ דער רבי ז"ל גשמוסט נאך דער מעשה כדי מען זאל זיך קענען עפעס שטויסן ווי ווייט די מעשה דערלאנגט. אז וואויל איז דעם וואס ער וועט זוכה זיין צו וויסן דעם סוד פון די מעשיות אפילו אויך יענער וועלט.

דאס וואס דא שטייט אין דער מעשה ווי אימליכער קומט מיט זיין שיר. און א טייל ענפערט מען דורך איין שליה וכו' כנ"ל. אזוי איז פאר האנדן כמה גרויסע לייט. וואס אטליכער טוט וואס ער טוט. און אימליכער פארט זיך און וויל דערלאנגען דעם רעכטן תכלית. און קיינער איז ניט זוכה צום רעכטן תכלית צום אמת. נאר דער וואס ער איז ראוי דערצו. און א טייל ענפערט מען דורך איין שליה. אדער פון אונטער דער וואנט. אדער מען ווייזט זיי ארויס דאס פנים וכו' אזוי ווי אין דער מעשה שטייט. נאר צום סוף אז זיי גייען אונעק פון דער וועלט. ענפערט מען זיי. אז זיי האבן נאך נישט גיטאן. אזוי ווי אין דער מעשה שטייט ווי די יפת תואר האט צום סוף זיי געענפערט די וואסערין זענען אבער איבער דיר נאך ניט אריבער גיגאנגען. ביז סע וועט קומען דער רעכטער מנהיג במהרה בימינו אמן. דאס האט אויך דער רבי ז"ל גישמוסט.

דער רבי ברענגט אונז צום אייבערשטן

ברוך השם מיר האבן זוכה געווען צו וויסן פון הייליגן רבי'ן, דער רבי לערנט אונז אזעלכע הויכע זאכן, דער רבי נעמט אונז פשוטע מענטשן, אזוי ווי מיר זעען אויס, און ברענגט אונז צום אייבערשטן. דאס איז דאך אזא גרויסע מופת, יעדער ווייסט דאך ביי זיך 'ווי אזוי זע אויס איך', 'וואס בין איך', 'וואס טראכט איך', 'וואס וויל איך', דער רבי נעמט מיר און מאכט מיר עפענען יעדן טאג א חומש.

מארגן הייבן מיר אן די לעצטע סדרה, פרשת וזאת הברכה, איך לאך זיך אויס פון די גאנצע וועלט, איינער קומט דיר זאגן: "אפשר דאך מען פארשטיין ווען מען לערנט?" פרגע אויס: "דו האסט געענדיגט חמשה חומשי תורה? יא?!" ערשטנס, ביסט א ליגנער, דו האסט נישט געענדיגט גאנץ חמשה חומשי תורה, אויסער אויב דו ביסט טאקע א ירא שמים, אדך בעיר ושנים במשפחה ענדיגן די סדרה יעדע וואך. צווייטנס, פאר איך בין געקומען צום רבי'ן האב איך אויך מעביר סדרה געווען, אבער עס האט נישט געהאט קיין חיות, איך האב עס געטון ווייל איך בין א איד, מוז איך עס טון, א ברירה האב איך?

איך מוז, איך מוז

איך האב אלעס געטון אבער אן קיין חיות, אלעס איז געווען ווייל איך מוז, איך מוז גיין מיט פיאות, איך מוז אנטון תפילין, איך מוז דאווענען

זכותו יגן עלינו בעטנדיג א עצה ער זאל זיך קענען שטארקן אויף די שלעכטע מדה פון כעס, האט אים דער רבי געזאגט: "ווארט דא אין א דרויסנדיגע צימער ביז איך וועל דיר רופן", דער רבי רופט אריין דעם גבאי און זאגט אים הויך (כדי דער איד וואס איז יעצט אינדרויסן זאל הערן): "פרוביר אויפצורעגן דעם מענטש, פרוביר אים צו גיין אויף די גערוין..." (דער איד האט אלעס אויטערעגערט), דער גבאי קומט אריין אין דעם צימער, געבנדיג א האק אריין אין אים, דער גבאי רופט זיך אן: "אוי, אנטשולדיגט, זיי מיר מוחל", דער איד בלייבט רואיג און שמיכלט (וואסענדיג דער רבי פרובירט אים יעצט אויס), זאגט ער פאר'ן גבאי: "עס איז גארנישט, אלעס קומט פונעם אייבערשטן", אפאר מינוט שפעטער קומט דער גבאי נאכאמאל אריין מיט א קאווע אין די האנט און גייט אים דורך אויסגינדיג די גאנצע קאווע אויף אים... דער גבאי זאגט אים נאכאמאל: "אוי, אנטשולדיגט, זיי מיר מוחל", ענטפערט דער איד נאכאמאל: "עס איז גארנישט, אלעס איז מן השמים", אפאר מינוט שפעטער קומט דער גבאי אריין א דריטע מאל מיט א בענקל אין די האנט, געבנדיג פאר דעם איד א געזונטע זעץ אין ריקן... דער גבאי זאגט אים א דריטע מאל: "אוי, אנטשולדיגט, זיי מיר מוחל", ענטפערט דער איד: "עס איז גארנישט, גם זו לטובה".

איך בין יעצט אויף פראבע

דערנאך רופט אים דער רבי צוריק אריין און זאגט אים: "איך זע נישט דו זאלסט עפעס לייזן פון כעס", איך האב יעצט מיטגעהאלטן דריי מעשיות ווי דו האסט זיך גארנישט אויפגערעגט", ענטפערט דער איד: "יעצט איז נישט געווען קיין קונץ זיך איינצוהאלטן, איך האב זיך אונטער געהערט ווי דער רבי זאגט פאר'ן גבאי ער זאל מיר אויספרובירן, דערפאר האב איך זיך נישט אויפגערעגט", זאגט אים דער רבי: דאס מאכט מען צו דיר יעדן טאג פון הימל, אלעס איז נאר אן אנשטעל, יעדע זאך וואס דו גייסט אריבער, צום ביישפיל, איינער האט דיר אנגעגאסן, איינער האט אריינגעהאקט אין דיר, אלעס איז פונעם אייבערשטן, דער אייבערשטער זאגט: לאמיר זען צי דו גייסט זיך אויפגען, דער מענטש כאפט נישט, דער מענטש איז פארוואלוועלט, ער פארגעסט אז אלעס איז פונעם אייבערשטן, אבער ווען דער מענטש זאל וויסן איך בין יעצט אויף פראבע, מען האלט אלעס מיט פון הימל - וואלט ער זיך געשטארקט אויף זיין נסיון מיט שמחה.

ביז איינער הייבט אויף דעם טשעק...

איך האב געהערט, עס איז דא א געוויסע קאמפעני וואס שטעלן אונטער מעשיות און כאפן עס אפ, דערנאך ווייזן זיי עס פאר די גאנצע וועלט. צום ביישפיל, מען זעט ווי זיי לייגן אראפ אויף די ערד פארנט פון א באנק, א טשעק פון 'צען טויזענט דאלער', דערנאך גייען דורך עטליכע מענטשן וואס זעען דעם טשעק און גייען ווייטער, זיי מאכן זיך נישט וואסענדיג דערפון, ביז איינער דערבארעמט זיך און הייבט אויף דעם טשעק, ער פרובירט געוואויר ווערן וועמענס דאס איז, ער גייט אריין אין באנק און פרגעט וועמענס דאס איז, פלוזלינג קומען ארויס די וואס האבן דאס אונטערגעשטעלט, און זאגן אויס דעם סוד אז זיי האבן עס אונטערגעשטעלט; זיי ווייזן פאר די גאנצע וועלט דעם מענטש וואס האט האט אזוי רחמנות געהאט צוריקצוגעבן אזא ריזיגע סומע געלט...

ער שטעקט ארויס זיין קאפ פון די בעג...

אדער מאכן זיי א אנדערע מעשה, זיי נעמען א מענטש, אינמיטן די קאלטע ווינטער נעכט, זיי לייגן אים אריין אין א בעג און לייגן אים אראפ אינמיטן מאנהעטן, מען זעט ווי עס גייען דורך הונדערטער מענטשן, און ער שטעקט ארויס זיין קאפ פון די בעג זיך ווארפנדיג פאר קעלט און קיינער מאכט זיך נישט וואסענדיג פון אים, ביז איינער שטעלט זיך אפ און טוט זיך אויס זיין מאנטל און געבט עס פאר יענעם. פלוזלינג קומען ארויס די וואס האבן דאס אונטערגעשטעלט, און זאגן אויס דעם סוד אז זיי האבן עס אונטערגעשטעלט, און זיי ווייזן פאר די גאנצע וועלט דעם מענטש וואס האט האט אזוי רחמנות געהאט אויף דעם מענטש. אזוי טוט דער אייבערשטער, ער שטייט אונטער יעדע נסיון קוקנדיג ווי אזוי דער

שחרית, מנחה און מעריב, איך מוז היטן שבת; ברוך השם איך האב געהיטן שבת מיין גאנץ לעבן, אבער זיך פרייען מיט שבת? גיין אין גאס און זאגן: "יישר כח אייבערשטער איך בין א איד" "יישר כח אייבערשטער איך היט שבת", דאס באקום איך פון רבי'ן.

וועלכע קאטעגאריע, פון די וואס דזשאגען אדער פון די וואס בייקן? ...

היינט גיינדיג אין גאס האב איך געטראכט 'וויאזוי וואלט איך אויסגעקוקט ווען איך וואלט געווען להבדיל א גוי, וועלכע קאטעגאריע וואלט איך געווען? צי פון די וואס דזשאגען (לויפן א גאנצן טאג צו מאכן איבונגען) אדער פון די וואס בייקן (פארן מיט א בייק א גאנצן טאג צו געהאלטן דרשות אין א מייק און געמאכט מיט די הענט (די לעצטע פאר וואכן ווען דער ראש ישיבה שליט"א גייט אהיים פון שול באגעגנט מען אינמיטן וועג געוויסע גוים וואס שטייען און האלטן דרשות אין א מייק און מאכן מיט די הענט)... וואס וואלט איך געטון? יישר כח אייבערשטער איך בין א איד און איך היט שבת, ווער האט מיר דאס געגעבן? ווער מאכט מיר דאס טראכטן? דער הייליגער רבי!

א טעם אפילו אין א פא"פ א"פ סוכה!

ברוך השם איך קום פון א משפחה פון חשוב'ע אידן, פון גרויסע צדיקים, אבער א חיות אין אידישקייט, א חיות אז איך בין א איד, א חיות אז איך היט שבת, א חיות אז איך טו אן תפילין, א חיות אז איך דאווען שחרית, מנחה און מעריב, אידישקייט זאל האבן א טעם, סוכות זאל האבן א טעם - דאס באקומט מען ביים רבי'ן.

איין יאר ערב סוכות האט רבי נחמן טולטשינער געהאלפן זיין רבי ר' נתן אויפשטעלן די סוכה, ווען ער האט געענדיגט האט ער זיך אויסגעדרוקט פאר רבי נתן: "אז מען ארבעט אליינס אויפצושטעלן די סוכה, מען האט אריינגעלייגט כחות הנפש דאס אויפצובויען, שפירט מען אן אנדערע טעם אינעם יום טוב". דאס האב איך אלץ געהערט פון מיין טאטע שליט"א, אז מען האקט אליינס ברעטער, מען מאכט היימישע סכה, מען מאכט היימישע ווענט - דאן שפירט מען א טעם אינעם יום טוב, נאר א מאדערנער איד בויט גישט קיין סוכה, ער איז יוצא מיט א פא"פ א"פ סוכה. האט אים רבי נתן געזאגט: "דאס האסטו נאכגיט פרוברט צו בעטן דעם אייבערשטן: "רבונו של עולם איך וויל זוכה זיין צו שפירן די קדושה פון סוכות", וואס פאר א טעם מען שפירט! דעמאלט שפירט מען א טעם אפילו אין א פא"פ א"פ סוכה!"

מען שרייט בשעת'ן בויען אזוי ווי דור הפלגה...

איך פלעג אלס קינד ארויסקוקן פון אונזער סוכה אין בארא פארק, זען ווי אידן האבן די פא"פ א"פ סוכות, א סוכה פון סחורה, האב איך געטראכט: 'דאס איז גישט קיין סוכה, א סוכה מייןט פון געהעריגע ברעטער מיט א שלאק, און מען שרייט בשעת'ן בויען אזוי ווי דור הפלגה...' אבער רבי נתן האט געזאגט מען קען זוכה זיין צו שפירן א טעם אין סוכה אויב מען בעט דעם אייבערשטן, מען קען זוכה זיין צו שפירן א טעם אין אידישקייט אויב מען בעט דערויף דעם אייבערשטן.

וואו ווישטו זיך אפ יעדעס מאל די הענט? ...

אלעס האט אנגעהויבן באקומען א חיות, איך האב זיך אנגעהויבן פרייען: ברוך השם איך בין א איד, ברוך השם איך האב קינדער, ברוך השם איך זיץ מיט מייע קינדער ביים טיש. שטעל זיך פאר, דו גייסט צו א חתונה, דו האלסט אינמיטן עסן די פיש, אינמיטן קלאפט איינער: "צדקה", דו ווישט זיך אפ די הענט, געמסט ארויס א קוואדער פון טאש און געבסט אים, דו הייבסט נאכאמאל אן עסן, עס קומט נאך איינער: "צדקה", ווישטו זיך נאכאמאל אפ די הענט וכו' וכו', דאס קען נאך דורכגיין ווייל עס איז איינער אויף אמאל, אבער פירן א שבת טיש, וואס טוסטו ווען עס איז פינף קינדער, איינער דארף חלה, איינער דארף סעלצער, איינער דארף דאס, איינער געבט א שטיפ די ברודער, וואו

ווישטו זיך אפ יעדעס מאל די הענט? ... דערפאר זענען דא מענטשן וואס מאכן אפ 'איך פאר אוועק אויף שבת אין א האטעל, וואס איז צוגעשטעלט מיט א פראגראם פאר די קינדער'.

עס איז גישט געפערליך

א מחיה איך האב חתונה געהאט, א מחיה איך בין א טאטע, א מחיה איך האב קינדער, א מחיה עס איז שבת, א מחיה עס גיט זיך סאדע, א מחיה עס גיט זיך גרעפ דזשוס; חכמינו זכרונם לברכה (עירובין סה:): "כל שאין זין גשפך בתוך ביתו פמים אינו בכלל ברכה", א הויז וואו עס גיט זיך גישט וויין אזוי ווי וואסער איז דארט גישט דא קיין ברכה; עס מיינט גישט מען דארף גיין אויסגיטן וויין, נאר אויב גיט זיך אויס וויין זאל עס זיין אזוי ווי וואסער, עס איז גישט געפערליך. דאס איז מען זוכה אז מיר זענען מקורב צום הייליגן רבי'ן.

עס ציט א מענטש צום אייבערשטן

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו לערנען דעם רבי'נס ספרים און באגייען דאס התקרבות, מיר זענען דאך געצט געווען אין אומאן ביים רבי'נס ציון, דארף מען א גאנץ יאר לעבן מיט'ן רבי'ן, אנהייבן א שיעור אין רבי'נס ספרים, אנהייבן א שיעור אין 'אשר בנחל', אנהייבן א שיעור אין די הייליגע קונטרסים וואס מוהרא"ש האט געשריבן, דאס פרישט אויף דעם מענטש, עס וועקט אויף דעם מענטש, עס ציט דעם מענטש צום אייבערשטן.

דער הייליגער רבי זאל מיר גישט זיין א אלטע זאך

אלט טאר מען גישט זיין, אלט איז א סכנה; דאס האב איך אינזין געהאט גאנץ ראש השנה ביי די תפלות פון (תפלת שמע קולנו): "אל תשליכנו מלפניך וגו'", "אל תשליכנו לעת זקנה וגו'", "אל תעזבנו וגו'", "הייליגער באשעפער איך וויל גישט ווערן אלט, וואס מיינט גישט זיין אלט? און דא איך וויל געבן אכציג נינציג יאר, וואס מיינט גישט זיין אלט? אז איך זאל אייביג קענען לויפן? איך האף צו גיין שטייט אויף דער עלטער... נאר איך בעט דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער מיין התקרבות צו דיך זאל גישט זיין אלט, דער הייליגער רבי זאל מיר גישט זיין א אלטע זאך, ווארף מיר גישט אוועק איך וויל פלייבן מיט דיר".

מען קען אויף יוצא זיין מיט 'עצתו אמונה'

מאכטס ענק שיעורים אין רבי'נס ספרים, מען קען אויף יוצא זיין מיט 'עצתו אמונה', עס ענטהאלט שיינע בריוון ארויסגענומען פון 'אשר בנחל', ארויסגענומען פון די הייליגע 'קונטרסים', קוקט אריין אין דעם זייט גישט פארגומען צו טראכטן פאר וועמען איז געשריבן געווארן דעם בריוו? 'פאר וועמען איז געשריבן געווארן דעם בריוו?' דאס איז גישט געשריבן פאר קיינעם פון דא, אלעס איז געשריבן פאר אידן פון ארץ ישראל, פון לאנדאן... נאך א בריוו זיך אויפצואוועקן פון שלאף, נאך א בריוו פון גיין לערנען אביסל תורה, נאך א בריוו פון תשובה טון.

די וואך [פרשת האזינו] אין די קונטרס 'עצתו אמונה' האב איך זיך אזוי מחיה געווען, קוקט אריין די וואך אין איש אמונות, א בריוו וועגן שכנים, ווי אזוי מען קען וואוינען מיט שכנים, ווען איך לייך עס טראכט איך: 'אזעלכע בריוו, איך האב דאס גישט געשריבן, איך ווייס גישט ווער עס האט עס געשריבן, עס וועקט אויף פון שלאף!'

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאל לערנען דעם רבי'נס ספרים, אז מיר וועלן לערנען דעם רבי'נס ספרים וועט מען גישט ווערן אלט.

דערנאך האט דער ראש ישיבה שליט"א געזינגען דעם ניגון: אשרינו שזכינו להתקרב לרבנו, אשרינו, אשרינו.

(הערליכע שיחות וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט נאכ'ן שיעור וועט נאכפאלגן קומענדיגע וואך אי.ה.)